

Van uw kerkenraad

Dit weekend begint de lente, om precies te zijn op 20 maart (want dan zijn de dagen en nachten even lang. Gelukkig wordt het steeds langer licht, nog een week en dan wordt het alweer zomertijd. We hopen dat ook het weer zich van de zonniger kant laat zien, maar het is nog maart (...'roert zijn staart'...). We zijn nu al over de helft van de 40-dagentijd en volgende week is het al palmpasen, de opmaat naar de stille week, Goede Vrijdag en Pasen. Het spijt me heel erg om mee te moeten delen dat we die hoogtijdagen in het kerkelijk jaar ook dit keer niet samen kunnen vieren. Als kerkenraad hebben we er nog geen vertrouwen in dat we dit op een verantwoorde manier kunnen doen. We hopen daarbij op uw begrip. We willen wel graag doorgaan met onze speciale edities berichtenblad, al krijgt u er volgende week niet een, want dan komt alweer het reguliere berichtenblad voor april. Af en toe bereiken mij suggesties voor in dit speciale berichtenblad, een tekst, gedicht of zoals in dit blad een groet aan de gemeente van ons lid om útens, Coby Makkinga uit Torcy, Frankrijk. Coby heeft een mooie tip voor u als lezer om op te zoeken op internet. Langs deze weg bedank ik Coby namens onze gemeente en wens haar alvast een hele fijne verjaardag deze zondag: een gezegend en gelukkig nieuw levensjaar gewenst, Coby! Laten we hoe dan ook contact met elkaar houden en naar elkaar om blijven zien, want we zijn er nog niet: houd moed en geduld, de lente komt eraan!

Wietske

Lieve zusters en broeders,

Een berichtje uit Frankrijk. Hier is het voorjaar voorzichtig begonnen. De sneeuwkllokjes, heel veel, zijn nu uitgebloeid en de krokussen ook. De narcissen staan in volle bloei. Thys was altijd blij dat dat zo was, hij plukte ze dan voor mijn verjaardag uit de tuin van zijn ouders. Het heeft afgelopen week wat geregend en ziedaar de eerste blaadjes, knoppen verschijnen. Er komt een groen waas over de bomen tegenover mij. Ook het onkruid groeit jammer genoeg. Ik heb dus genoeg te doen in mijn tuin. Ach met een avondklok om 18.00 uur en deze maand een weekend lockdown hoef ik me dus niet te vervelen. Verder heb ik lieve burens en vrienden om mij heen, ik voel me ook dan niet eenzaam.

Deze zondagmorgen, 14 maart, bekeek ik een kerkdienst van de Nederlandse Protestantse Kerk in Parijs (ERN=Église Réformée Néerlandaise) met als mede voorganger Kees Postumus. En die kennen wij wel in Dokkum.

Hij vertelde twee verhalen: De eerste dans en het dochttertje van Jairus.

Deze verhalen staan nu ook op Youtube. U kunt ze vinden op ERN Paris. Ik heb ervan genoten. Ook de hele dienst staat erop.

Voor mij heeft deze niet aangename tijd ook een voordeel, ik kan via Youtube verschillende kerkdiensten bezoeken. Regelmatig doe ik dat met de Doopsgezinden in Leeuwarden (live) en de Remonstranten te Rotterdam.

Lieve mensen, hou vol, blijf gezond,
liefs, Coby.

Vergeven maakt je vrij #veertigdagentijd

Geschreven door Sabine du Croo

Matteus 18

²¹Toen kwam Petrus bij Hem en zei:

Here, hoeveel maal zal mijn broeder tegen mij zondigen en moet ik hem vergeven?

²²Tot 7 maal toe?

Jezus zei tot hem: Ik zeg u, niet tot 7 maal toe, maar tot 70 maal 7 maal.

Jezus preekt grenzeloze vergeving

Daar zijn we niet altijd toe bereid. We gebruiken argumenten om niet te hoeven vergeven. Bijvoorbeeld 'Ik kan niet vergeven, want dit is onvergeeflijk', of 'Hij moet eerst maar eens beseffen, wat hij mij heeft aangedaan', of 'Als ik haar vergeef, doet ze het straks weer', of 'Eerst moet zij haar excuses aanbieden', of 'Waarom moet ik altijd de wijste zijn?', of 'Ik hoef niet te vergeven, hij kan de pot op!', of 'Vergeving is niet nodig, want ik wil niks meer met haar te maken hebben', of 'Alleen God kan dit vergeven'. Er zijn veel redenen waarom vinden dat we niet hoeven, kunnen, willen, mogen vergeven.

We denken dat als we vergeven, we onze positie verzwakken. Dat we daarmee dingen zeggen als; dat haar misstap niet erg was, dat hij geen straf hoeft, dat we ons aanstelden, dat ons gevoel, onze pijn niet belangrijk was, dat we niet alleen vergeven, maar ook vergeten (alsof we dit zullen vergeten!), dat we over ons heen laten lopen. En dat willen we allemaal niet, want we vinden dat we gelijk hebben. Maar willen we gelijk of geluk?

We mogen dan gelijk hebben, helemaal gelukkig zijn we niet met de situatie. Dat voel je soms, dan schuurt het. Bijvoorbeeld als je het Onze Vader bidt en je komt bij de regels:

Matteus 6

¹²en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren

Dat gaat niet zomaar

We willen misschien wel vergeven, maar dat gaat niet zomaar. Wij eisen dat de dader schuld bekent, zijn excuses aanbiedt, de gevolgen onder ogen ziet. Maar als de dader dat niet doet of bijvoorbeeld al overleden is, of verhuisd is, dan blijven wij gevangen in het conflict. De misstap die toen gemaakt werd, duurt in ons hoofd nog steeds voort. Wij zijn nog altijd slachtoffer. De dader heeft ons in haar macht. We hebben de macht over ons eigen geluk uit handen gegeven. We zijn onvrij.

Maar om te vergeven heb je de ander niet nodig. Vergeven is iets dat jij zelf in jouzelf doet, zonder de daadwerkelijk interactie met die ander. Het is een innerlijke, onafhankelijke ommekeer. En waarom zou je dat doen? Om vrij te worden.

Geestelijke groei

Geestelijke groei gaat over vrij worden, over niet afhankelijk zijn van de omstandigheden en van anderen en van wat het leven je brengt. Spiritualiteit gaat over uitbreken uit gevangenschap en leven in vrijheid. Kijk naar de Joodse traditie, daar is de Exodus, de uittocht uit gevangenschap, het centrale thema. In het Christendom is de opstanding waarin Jezus de ketenen van de dood verbreekt, een centraal punt.

Maar uitbreken zoals ik hierboven schreef, is eigenlijk precies het verkeerde woord. Je komt niet van gevangenschap naar vrijheid of van de slachtofferschap naar onafhankelijkheid door uit te breken. Je maakt die stap door los te laten. En dat is precies wat er staat zowel in het Onze Vader als in Matteus 18. Er staat 'afhièmi', dat is vertaald met 'vergeven', maar de letterlijke betekenis is 'loslaten'.

Vergeven wil zeggen dat je je wrok en oordelen over de ander loslaat. Dat is bevrijdend. Voor jou. Vergeven maakt jou vrij. Dàt is de exodus. De weg uit gevangenschap naar vrijheid. Dáárom preekt Jezus grenzeloze vergeving.

Sabine du Croo de Jongh is remonstrants predikant in Haarlem (16 maart 2021 geplaatst op: <https://www.remonstranten.nl/blog/inspiratie/vergeven-maakt-je-vrij-veertigdagentijd/>)

Liturgie voor de huisdienst van ds. Pieter Post van DG Heerenveen gemaakt voor de vierde zondag van de 40 dagentijd

De gemeente komt in gedachte samen

De vierde zondag van de 40-dagen woestijntijd wordt ook wel zondag *Laetare* genoemd naar een intochtslied dat al sedert de negende eeuw wordt gezongen. Het betekent: Vreugde! En daarom ook wel Klein Pasen (een klein beetje Pasen)

- Lied Psalm 122 'Hoe sprong mijn hart hoog op in mij', 1 en 3 |tekst Muus Jacobse/melodie Genève 1551. Dit kunt ook lezen als een gedicht.

1 Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,
toen men mij zei - de: 'Gord u aan
om naar des He - ren huis te gaan!
Kom ga met ons en doe als wij!
Je - ru - za - lem, dat ik be - min,
wij tre - den u - we poor - ten in,
u, Gods - stad, mo - gen wij ont - moe - ten!
Je - ru - za - lem, van ver aan - schouwd,
wel saam - ge - voegd en wel - ge - bouwde,
o scho - ne ste - de, die wij groe - ten.

Liedboek Online

Bid heil toe aan dit Vredesoord:
dat die u mint bevredigd zij,
dat vrede in uw wallen zij,
gezegend zij uw muur en poort!
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in
om u met vrede te ontmoeten!
Om al mijn broeders binnen u,
om 's Heren tempel wil ik u,
o stad van God, met vrede groeten.

- Lezen uit het boek Jozua 4:19 tot 5:1 en de verzen 10-12 | *De Bijbel in Gewone Taal, 2014*

Jozua is de opvolger van Mozes, en hij is het die het volk Israël vanuit de woestijn tot in het Beloofde Land heeft geleid. Om daar te komen moesten ze nog wel door de rivier de Jordaan (want er was niet een brug). En zij kregen een vraag om twaalf stenen uit de rivier te zoeken en die mee te nemen.

[4:19 – 5:1] De Israëlieten bereikten de overkant van de Jordaan op de tiende dag van de eerste maand. Ze maakten een kamp bij de stad Gilgal, ten oosten van Jericho. En de twaalf stenen die de mannen uit de Jordaan gehaald hadden, werden daar rechtop gezet. Toen zei Jozua tegen de Israëlieten: 'Als jullie kinderen later vragen wat die stenen betekenen, zeg dan het volgende: "Wij zijn dwars door de Jordaan gelopen, over droge grond. Want de Heer hield het water tegen. Op dezelfde manier heeft hij ons volk vroeger naar de overkant van de Rietzee gebracht. Door die wonderen zullen alle volken op aarde weten hoe machtig de Heer, onze God, is. En door die wonderen zullen jullie hem altijd dienen"'.

[5:1] In het gebied tussen de Jordaan en de Middellandse Zee woonden de Amorieten en de Kanaänieten. De koningen van die volken hoorden dat de God van Israël het water van de Jordaan tegengehouden had. En dat de Israëlieten de Jordaan overgestoken waren. Toen werden die koningen bang. Ze durfden geen oorlog meer te voeren tegen de Israëlieten.

[5:10-12] Toen de Israëlieten in het kamp bij Gilgal waren, vlak bij Jericho, vierden ze het Paasfeest. Dat was op de avond van de veertiende dag van de eerste maand. Na het Paasfeest viel er geen manna meer uit de hemel. Vanaf toen bakten de Israëlieten brood van het graan dat in het land groeide. Het hele jaar door aten ze voedsel dat van de akker in Kanaän kwam.

- Uitleg en overdenking

Preken over de intocht van het volk Israël in het Beloofde Land is een gevoelig iets. Het raakt aan de huidige spanning tussen Israëliërs en Palestijnen, van wie is dit land? In dit fragment voel je de spanning opkomen: is het volk Israël hier niet een ongewenste binnendringer? En zal het op een oorlog uitlopen? Vragen als wie waren er het eerst, en wie heeft er recht op, hebben zeker na het uitroepen van de staat Israël in 1948, tot vele oorlogen, zelfmoordaanslagen en intifada's geleid. Je moet je als prediker dan altijd maar weer een weg zien te manoeuvreren door deze razend pijnlijke geschiedenis, waar je het liefst de angel uit wilt halen omdat geweld (je zult niet doden) niet de bedoeling kan zijn. Maar ook hoe we hier dan wel betekenis aan kunnen geven voor ons als christenen en doopsgezinden, op deze vierde zondag van de 40dagentijd met de mooie naam *Laetare* (=letare), en wat ook nog eens Vreugde! betekent.

Toen ze daar aankwamen vierden ze het Paasfeest staat er. Ik kan me voorstellen met een soort van vreugdegevoel wat je kan hebben wanneer je iets hebt bereikt waar je enorm voor hebt moeten zwoegen. De vlag moet uit! Het volk Israël is aangekomen in het land dat al door de Ene aan Jozua's voorganger Mozes in het vooruitzicht was gesteld. Het volk moest daar eerst voor worden verlost uit het land van piramides, mummies en dodengeschriften, zeg maar uit dodenland Egypte, om via een dorre woestijn vol met beproevingen uiteindelijk in dat beloofde land terecht te komen.

En daar zit het verlost volk nu. Zware tijden achter de rug. Nu is het tijd om te vieren dat wij er door heen zijn gekomen! En om na te denken over de toekomst. Maar ook, over wat er gebeurd is. Dat is zo belangrijk dat we dat nooit mogen vergeten. Zo nam elke stam (van de twaalf) dan ook een steen uit de rivier om er een monument van te maken ter herinnering aan wat de Ene God voor het volk heeft gedaan en voor volgende generaties zal blijven doen, namelijk de herinnering aan Zijn present zijn op de meest moeilijke momenten. En zoals het met de bijbelse verhalen gaat, als het betekenis had voor de mensen van toen, dan ook voor ons nu.

Maar wat heeft Hij dan voor ons gedaan?, zal een doopsgezinde wat ongemakkelijk vragen. Eigenlijk bevestigen we met die vraag heimelijk dat we Gods betrokkenheid op ons leven op een afstand houden. Het is een invloed van onze cijfercultuur waarin we tot de slotsom komen dat wat wij hebben en wie wij zijn aan ons zelf te danken hebben door hard werken en wat we bereiken. Maar dit verhaal laat ons erbij stil staan, of dat wel zo is.

Op hun doortocht neemt het volk de ark met de Tien Geboden mee, en deze wordt gedragen door een voorhoede. Als een teken dat God altijd vóór ons uitgaat, zodat wij in vertrouwen kunnen gaan. Dat is dus het eerste wat Hij voor ons doet, in vertrouwen kunnen gaan. Ten tweede kon het gebeuren dat het water van de Jordaan als een muur omhoog stond, zodat er een weg voor het volk werd vrijgemaakt om over te steken. Dat is het tweede wat Hij doet, Hij wijst ons een weg uit dilemma's, onbegaanbare, en soms doodlopende paden. En ten derde at het volk toen ze in de woestijn waren, altijd van het manna uit de hemel, iets waar geen mensenhand aan te pas was gekomen. Dat is het derde wat Hij doet, Hij voorziet in jouw, mijn, in ons leven.

Dat wil dit verhaal en eigenlijk de hele de bijbel ons vertellen, dat het leven ons een gave is. En dat we daar om die reden zuinig en verantwoordelijk mee dienen om te gaan. Dat lijkt over te komen bij de koningen van de Amoriëten en de Kanaänieten. Zij durfden geen oorlog te voeren tegen de Israëliëten. Hun menselijke hooghartigheid en oppermacht werden ten diepste beteugeld om het onvoorstelbare wat ze over de Ene hadden gehoord.

Er is ten slotte nog een ander punt. God trekt met zijn Tien Geboden vóór het volk uit en voorziet daarmee in een goed en betrouwbaar leven voor wie na Hem komen. Hij gaat ons voor en leidt ons leven. In de jaren 1980 trokken demonstranten tegen de kernwapens door de straten van Amsterdam en Den Haag. Ik deed daar ook aan mee. Wij liepen daar voor de komende jongere generaties, opdat zij in een veilige wereld zouden leven. Dat is wat wij voor hen hebben gedaan. Zo trekt God voor ons uit, om ons te behoeden en te bewaren voor dilemma's en gevaren. Dat is wat Hij dus voor ons heeft gedaan en nog steeds doet. De gedachtenis daaraan vierde het volk met het Paasfeest. En dat vierten wij op 4 april.

- Gebed en zegen

Barmhartige God,
Wij zeggen u dank
voor uw alomtegenwoordigheid
en vragen u
trek voor ons uit
en wijs ons uw weg
over de kronkelige, doodlopende paden van ons leven
naar een leven van melk en honing.
Wees Gij dan onze redding
en duw de wateren op zij
opdat wij in vertrouwen en in vreugde door kunnen gaan
wanneer wij obstakels ervaren
achter blijven
vergeten worden
of niet meer kunnen
als opgestane mensen
hier en overal.

Dat er in vrede samen wordt geleefd in Israël en Palestina.
Moge U ons allen daarbij zegenen en behoeden
uw aangezicht over ons lichten en ons goedgezind zijn
uw aangezicht over ons verheffen en ons vrede geven – amen

- Collecte zie mededelingen

Mededelingen

- De kerkenraad heeft deze week besloten in elk geval tot en met 11 april geen kerkdiensten te houden. Helaas gaat het aantal COVID-besmettingen momenteel niet meer omlaag en zijn nog onvoldoende mensen ingeënt. We sluiten ons aan bij de landelijke adviezen aan ons.
- Doopsgezinde voorgangers van de Noordelijke provincies maken per toerbeurt huisdiensten die toegezonden worden naar alle secretariaten van gemeenten in Friesland en Groningen, en daarbuiten. De secretariaten zorgen voor verdere verspreiding. Zo proberen wij met elkaar voor continuïteit te zorgen.
- Wij proberen dit extra berichtenblad namens DoRe Dokkum wekelijks bij u thuis te bezorgen. Wilt u dit niet meer ontvangen of liever per email, laat het dan even weten aan Thea of Wietske (wietskewiersma@hotmail.com) of 06-22829298.
- Eind van deze maand verschijnt het aprilnummer van het berichtenblad. Evenals dat bij de vorige twee nummers het geval was, zal hieraan geen huisdienst worden toegevoegd. Dat betekent dat u geen liturgie krijgt voor zondag 28 maart.
- Wilt u graag (telefonisch) contact met iemand van de kerk dan kan dat via Akke Doornbos, die de bezoek(st)ers coördineert. Of rechtstreeks met Janneke Kerkhof – de Vries (pastoraal werkster/consulente) via 06-13366701 met het inspreken van een bericht met ook uw eigen telefoonnummer. Janneke belt u dan terug.
- De **collecte van de kerk is deze week voor de speciale edities van het berichtenblad.** U kunt uw gift storten op rekening NL92ABNA0470587032 ten name van de Verenigde Doopsgezinde en Remonstrantse Gemeente Dokkum onder vermelding van collecte 21 maart 2021.
- Bij Morra (Frl), staan op 2 april 4.222 poppen in een weiland. Deze poppen staan symbool voor de kinderen die zonder ouders in vluchtelingenkampen, zoals Moria in Griekenland, verblijven. Wil je ook een pop maken voor Kamp Morra? Thea Metz zoekt nog enkele 'aanpakkers' die willen helpen, ze heeft al 22 poppen gemaakt. Er zijn nu al in totaal 2958 in de maak.

